

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 30.516/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 27 juli 2000 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot regeling van de intergemeentelijke samenwerking in het Vlaamse Gewest", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 3 oktober en 10 oktober 2000, op laatstvermelde datum, het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe, wat het Vlaamse Gewest betreft, een organieke regeling vast te stellen betreffende de samenwerkingsverbanden welke twee of meer gemeenten kunnen tot stand brengen met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang.

Het ontwerp onderscheidt samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid (hoofdstuk II - artikelen 6 tot 9) en samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid (hoofdstuk III - artikelen 10 tot 58).

De samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid, die "interlokale verenigingen" worden genoemd (artikel 6, tweede lid), beogen een welbepaald project van gemeentelijk belang te verwezenlijken en zijn gegrond op een "overeenkomst met statutaire draagkracht" (artikel 7).

Wat betreft de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, "intercommunales" genoemd (artikel 10, tweede lid), wordt een onderscheid gemaakt tussen drie samenwerkingsvormen (artikel 12) :

- "projectverenigingen", die tot doel hebben een duidelijk omschreven project te plannen, uit te voeren en op te volgen;

.../...

- "dienstverlenende verenigingen", die tot doel hebben een duidelijk omschreven ondersteunende dienst te verlenen aan de deelnemende gemeenten;
- "opdrachthoudende verenigingen", waaraan de deelnemende gemeenten één of meer duidelijk omschreven bevoegdheden met betrekking tot één of meer functioneel samenhangende beleidsdomeinen overdragen (1).

Wat de projectverenigingen betreft, worden de regels inzake de oprichting, de toetreding, de duur, de verlenging, de ontbinding, de statuten en de werking grotendeels opgenomen in afdeling 2 van hoofdstuk III van het ontwerp (artikelen 13 en 14) (2).

Die regels worden, wat de dienstverlenende en de opdrachthoudende verenigingen betreft, gegroepeerd in afdeling 3 van hoofdstuk III (artikelen 15 tot 58).

Het toezicht wordt geregeld in hoofdstuk IV (artikelen 59 tot 63) van het ontwerp.

-
- (1) De bedoelde bevoegdheidsoverdracht houdt in dat de deelnemende gemeenten de betrokken aangelegenheid volledig toevertrouwen aan de intercommunale, in die zin dat de gemeente "zich het recht ontzegt dezelfde opdracht nog zelfstandig of samen met derden uit te voeren" (memorie van toelichting, artikelsgewijze bespreking bij artikel 10).
 - (2) Artikel 14, zesde lid, van het ontwerp maakt een aantal bepalingen betreffende de dienstverlenende en de opdrachthoudende verenigingen van toepassing op de projectverenigingen.

.../...

De hoofdstukken V (artikelen 64 tot 68) en VI (artikelen 69 tot 72) ten slotte bevatten diverse bepalingen en slotbepalingen, inzonderheid overgangsbepalingen.

2. De ontworpen regeling is bedoeld om in de plaats te komen van die van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, enerzijds, en van die van het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales, anderzijds. Artikel 72 van het ontwerp voorziet in de opheffing van de voornoemde regelingen.

Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, verschilt de ontworpen regeling voornamelijk hierin van die van de wet van 22 december 1986 :

- dat ze voorziet in een diversificatie en versoepeling van de samenwerkingsvormen, door de gemeenten de mogelijkheid te bieden te kiezen voor één van de vier samenwerkingsverbanden welke hiervóór werden vermeld;
- en dat ze een verdere democratisering van de intergemeentelijke samenwerking beoogt tot stand te brengen, welke tot uiting komt in de opwaardering van de rol van de gemeenten, in correcties op het stelsel van de "gemengde" intercommunales, en in een aantal elementen van bestuurlijke vernieuwing.

.../...

2.1. Wat de versterking van de rol van de gemeenten betreft, kan inzonderheid worden vermeld :

- dat alle door de gemeenten te nemen beslissingen in beginsel moeten worden genomen door de gemeenteraad, niet door het college van burgemeester en schepenen (artikelen 3, a), 7, 13, 15, 17, 18, 22, 25, 26, 27, 29, 34, 35 en 36 van het ontwerp);
- dat de duur van een intercommunale wordt beperkt tot maximum achttien jaar (artikelen 3, f), 13 en 24 tot 26);
- dat de verlenging van de projectvereniging de "eenparigheid" van de deelnemende gemeenten vereist (artikel 13); de verlenging van de andere intercommunale verenigingen vereist voortaan naast de instemming van de deelnemers in de algemene vergadering ook de instemming van twee derden van de participerende gemeenten (artikel 25);
- dat de vertegenwoordigers van de gemeenten in de vereniging in beginsel gemeenteraadsleden moeten zijn (artikelen 9, 14 en 34), en dat hun mandaat, wat de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreft, voor elke algemene vergadering moet worden vernieuwd (artikel 34, tweede lid);
- dat, wat de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreft, de ontwerpen van statutenwijziging moeten worden voorgelegd aan de raden van de deelnemende gemeenten (artikel 29, tweede lid);

.../...

- dat, wat de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreft, er minstens twee algemene vergaderingen per jaar moeten worden gehouden (artikel 34, zesde lid);
- dat, wat de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreft, de intercommunale jaarlijks over het gevoerde beleid moet rapporteren aan de deelnemende gemeenten tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad (artikel 41).

2.2. Luidens artikel 21 van het ontwerp kunnen aan een intercommunale in beginsel uitsluitend gemeenten en andere lokale openbare besturen deelnemen. De mogelijkheid van participatie van privaatrechtelijke rechtspersonen in samenwerkingsvormen met rechtspersoonlijkheid - de zgn. "gemengde" intercommunales - is dus voortaan uitgesloten. Artikel 70 van het ontwerp voorziet in een overgangsregeling terzake.

2.3. Wat de in de memorie van toelichting bedoelde "elementen van bestuurlijke vernieuwing" betreft, kan worden gewezen op :

- de beperking van de mogelijkheid om meervoudige - niet inhoudelijk samenhangende - taken en doelstellingen op te dragen aan een enkele vereniging (artikelen 3, b), en 10, eerste lid);

.../...

- de beperking van het aantal te cumuleren mandaten in uitvoerende organen van een intercommunale en de invoering van onverenigbaarheden (artikelen 35, 37 en 39);
- de beperkingen met betrekking tot de oprichting, de toetreding of de verlenging van intercommunale verenigingen of wijzigingen van hun statuten in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen (de zgn. "sperperiode") (artikelen 13, derde lid, 20 en 32, tweede lid);
- de openbaarheid van de zittingen van de algemene vergadering van een intercommunale vereniging met rechtspersoonlijkheid (artikel 34, derde lid).

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

1. Op grond van de machtiging verleend bij artikel 162, vierde lid, van de Grondwet, is bij artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de gewesten de bevoegdheid toegewezen inzake "de verenigingen van provincies en van gemeenten tot nut van het algemeen, met uitzondering van het door de wet georganiseerde specifiek toezicht inzake brandbestrijding". In die bepaling vindt het Vlaamse Gewest principieel de bevoegdheid om de ontworpen regeling vast te stellen.

.../...

2. Luidens artikel 92bis, § 2, d), van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 moeten de gewesten een samenwerkingsakkoord sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de verenigingen van gemeenten en van provincies tot nut van het algemeen die de grenzen van een gewest overschrijden.

Een dergelijk akkoord is nog niet tot stand gekomen.

Luidens artikel 94, § 2, van de bijzondere wet blijven de procedures, regelingen en feitelijke toestanden die o.m. voor de aangelegenheid bedoeld in artikel 92bis, § 2, op 1 januari 1989 bestonden, van kracht totdat een samenwerkingsakkoord voor die aangelegenheid is gesloten.

2.1. De algemene bepalingen van het ontworpen decreet kunnen op deze "gewestgrensoverschrijdende" verenigingen dan ook nog geen toepassing krijgen. Het verdient aanbeveling zulks duidelijkheidshalve en in het belang van de rechtszekerheid expliciet in de tekst tot uiting te brengen. Na artikel 1 van het ontwerp zou dan ook een bepaling moeten worden opgenomen luidens welke de ontworpen bepalingen gelden voor alle samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt (vergelijk met artikel 2, § 1, van het voornoemde decreet van 1 juli 1987).

.../...

2.2. De in het ontwerp opgenomen specifieke bepalingen met betrekking tot de gewestgrensoverschrijdende samenwerkingsverbanden (inzonderheid artikel 4, derde lid, en artikel 65) moeten in ieder geval uit het ontwerp worden weggelaten.

2.3. In de bepaling van artikel 72, a), van het ontwerp, waarbij wordt voorzien in de opheffing van de wet van 22 december 1986, moet bovendien worden gepreciseerd dat die opheffing niet geldt in zoverre die wet van toepassing is op de verenigingen van gemeenten en provincies bedoeld in artikel 92bis, § 2, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

VORMVEREISTEN

Overeenkomstig artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), diende het voorontwerp van decreet voor advies te worden voorgelegd aan die Raad.

Uit het aan de Raad van State toegestuurde dossier blijkt dat de SERV weliswaar werd gevraagd om (binnen een termijn van vijf dagen) over het voorontwerp advies te geven, doch dat de SERV wenst "zijn advies pas te formuleren in het najaar, naar aanleiding van het parlementair debat dat hierover zal gehouden worden".

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerkingen

1. Van regelgeving wordt duidelijkheid en consistentie geëist. Het ontwerp voldoet niet aan die vereisten, o.m. niet wat betreft de gehanteerde terminologie.

Om de in het ontwerp bedoelde verenigingen aan te duiden wordt in een aantal artikelen de algemene term "samenwerkingsverband" gehanteerd (zie inzonderheid de artikelen 2 tot 4, 6, 7, 10, 12, 58, 65, 66 en 71).

Luidens artikel 10, tweede lid, worden de drie samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid (namelijk de projectverenigingen, de dienstverlenende verenigingen en de opdrachthoudende verenigingen) evenwel "in (het ontworpen decreet) aangeduid als «intercommunales»". Overeenkomstig die bepaling van het ontwerp heeft de term "intercommunale" dus betrekking zowel op de projectverenigingen, als op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

De term "intercommunale" wordt evenwel niet steeds consequent in die zin gehanteerd :

- wat de bepalingen van de artikelen 10, derde lid, en 11 van het ontwerp betreft, doet zich geen moeilijkheid voor : de term "intercommunale" doelt in die bepalingen kennelijk op de drie samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, met inbegrip dus van de projectvereniging;

.../...

- de zaken liggen evenwel anders wat de bepalingen betreft van afdeling 3 van hoofdstuk III (artikelen 15 tot 58) van het ontwerp; die bepalingen hebben blijkens het opschrift van die afdeling 3 uitsluitend betrekking op de "dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging"; nochtans komt de term "intercommunale" er herhaaldelijk in voor (met name in de artikelen 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 36, 37, 38, 39, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 52, 53, 55, 56 en 57); zoals o.m. blijkt uit artikel 14, zesde lid, van het ontwerp is het niet de bedoeling alle voornoemde artikelen van toepassing te maken op de projectverenigingen : dat zesde lid bepaalt integendeel dat alleen de artikelen 37, 39, 40, 44, 46, 48, 51, 52, 53, lid 1 (lees : eerste lid), 55 en 58 van (overeenkomstige (1)) toepassing zijn op de projectverenigingen; het kan bijvoorbeeld kennelijk niet de bedoeling zijn om de in artikel 20 vervatte regeling inzake de "sperperiode" voor het oprichten van een intercommunale van toepassing te maken op de projectverenigingen : artikel 13, derde lid, van het ontwerp voorziet reeds in die regeling voor de projectverenigingen;

(1) De precisering dat die bepalingen slechts van "overeenkomstige" toepassing zijn is bijvoorbeeld vereist wat de artikelen 44 en 48 betreft : daarin is sprake van de algemene vergadering van de intercommunale, terwijl de projectvereniging, luidens artikel 14, eerste lid, van het ontwerp, uitsluitend over een raad van bestuur beschikt, en dus geen algemene vergadering heeft.

- in de artikelen 59 tot 63, die hoofdstuk IV van het ontwerp vormen, wordt ook steeds de term "intercommunale" gebruikt; in artikel 59, eerste lid, wordt evenwel uitdrukkelijk bepaald dat hoofdstuk IV niet van toepassing is op de projectverenigingen;
- hoewel ook in artikel 67 sprake is van "de intercommunale" blijkt uit de context dat die bepaling geen toepassing vindt op de projectverenigingen : in het eerste lid is immers alleen sprake van "dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen";
- in hoofdstuk VI van het ontwerp (artikelen 69 en 70) ten slotte wordt de term "intercommunale" blijkbaar gebruikt in de betekenis die hij heeft in de wet van 22 december 1986.

2. Ook de indeling van de ontworpen bepalingen is voor verbetering vatbaar.

2.1. In opmerking 1 werd reeds gewezen op de onduidelijkheid die wordt gecreëerd doordat in bepalingen die zijn opgenomen in afdeling 3 van hoofdstuk III en die blijkens het opschrift van die afdeling uitsluitend betrekking hebben op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen, bijna systematisch de term "intercommunale" wordt gebruikt die per definitie betrekking heeft op de drie samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid en dus ook op de projectverenigingen.

.../...

In die afdeling 3 wordt evenwel niet alleen door het gebruik van de term "intercommunale" (ongewild ?) verwezen naar de projectverenigingen : in een aantal artikelen van die afdeling is bovendien uitdrukkelijk sprake van de projectverenigingen (met name in de artikelen 21, 24, tweede lid, 25, eerste lid, 26, 27, 45 en 55) (1).

2.2. Nog in verband met de indeling van de ontworpen bepalingen kan worden opgemerkt dat, door het opnemen van de toezichtsbepalingen in een afzonderlijk hoofdstuk IV van het ontwerp, de indruk wordt gewekt dat het gaat om regelingen die toepassing vinden op al de in het ontwerp bedoelde samenwerkingsverbanden. Zoals blijkt uit artikel 59, eerste lid, is dat evenwel niet het geval : luidens die bepaling is hoofdstuk IV niet van toepassing op de projectverenigingen. Allicht is dat hoofdstuk IV, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, ook niet van toepassing op de samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid : dat lijkt te kunnen worden afgeleid uit de omstandigheid dat in artikel 59, eerste lid, sprake is van toezicht op de beslissingen van de organen van de "intercommunales".

Voorts kan worden opgemerkt dat niet alle toezichtsregelingen in hoofdstuk IV zijn opgenomen : dergelijke regelingen komen ook voor in artikel 19 (toezicht op de oprichting), artikelen 30 en 32 (toezicht op statutenwijzigingen) en artikel 66 (toezicht op landgrensoverschrijdende samenwerkingsverbanden).

(1) Met uitzondering van artikel 55, zijn dat bepalingen die niet door artikel 14, zesde lid, van toepassing worden verklaard op de projectverenigingen.

3. Ten slotte blijken een aantal interne verwijzingen in het ontwerp niet te kloppen. Dat is bijvoorbeeld het geval met :

- de verwijzing in artikel 4, tweede lid, naar artikel 22;
- de verwijzing in artikel 18, eerste lid, naar artikel 16;
- de verwijzing in artikel 21, eerste lid, naar artikel 22;
- de verwijzing in artikel 24, eerste lid, naar artikel 12, 1;
- de verwijzing in artikel 25, eerste lid, naar artikel 12, 1;
- de verwijzing in artikel 68 naar de "afdelingen 2 tot 5" van hoofdstuk III : hoofdstuk III omvat slechts 3 afdelingen.

4. Het ontwerp behoort op al de vermelde punten grondig te worden nagekeken en aangepast.

.../...

Artikel 2

Het verdient aanbeveling in dit artikel de woorden "onder de voorwaarden bepaald in dit decreet" in te voegen tussen de woorden "twee of meer gemeenten" en "samenwerkingsverbanden tot stand brengen" (vergelijk met artikel 1 van de voornoemde wet van 22 december 1986). Aldus wordt, overeenkomstig artikel 162, vierde lid, van de Grondwet, duidelijk gesteld dat gemeenten zich voor het behartigen van gemeentelijke belangen enkel kunnen verenigen overeenkomstig de bij decreet gestelde voorwaarden (1).

Artikel 3

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot dit artikel gesteld dat het "de principes (opsomt) die elke vorm van intergemeentelijke samenwerking beheersen".

Het is niet duidelijk wat de normatieve waarde - en derhalve het nut - is van de opsomming van die principes.

Wat inzonderheid de sub a), b), d), en e) vermelde beginselen betreft, blijkt het te gaan om algemene, louter programmatorische bepalingen die, bij de nadere uitwerking van de onderscheiden onderdelen van het ontwerp, worden omgezet in concrete, dwingende voorschriften :

(1) Zie in dat verband, R.v.St., 15 december 1992, Driessens, nr. 40.314.

- wat het sub a) bedoelde principe betreft, luidens hetwelk het in de regel de gemeenteraad is die de beslissingen in het kader van het ontworpen decreet neemt, kan meer bepaald worden verwezen naar de artikelen 7, 13, 15, 17, 18, 22, 25, 26, 27, 29, 34, 35 en 36 van het ontwerp;
- het sub b) bedoelde beginsel met betrekking tot de duidelijke omschrijving van het doel van het samenwerkingsverband, wordt concreet omgezet in de artikelen 6, 12, 1° tot 3°, en 28, 2°, van het ontwerp; het vereiste van de inhoudelijke samenhang van de opdrachten van het samenwerkingsverband wordt opgelegd in de artikelen 10 en 12, 3°, van het ontwerp;
- het sub d) bedoelde principe in verband met de doorslaggevende rol van de gemeenten in de besluitvorming van de samenwerkingsverbanden, wordt concreet omgezet in de artikelen 13, vierde lid, 14, derde lid, 15, tweede lid, 29, eerste lid, 34, vierde lid, enz.;
- wat het sub e) bedoelde beginsel over de "duurtijd" van de samenwerkingsverbanden betreft, kan worden verwezen naar de artikelen 13, eerste lid, en 24 tot 26 van het ontwerp.

De bepaling sub c), luidens welke het werkingsgebied van het samenwerkingsverband beperkt is tot het grondgebied van de deelnemende gemeenten, bevestigt een evidentie.

.../...

Wat de bepaling sub f) betreft, luidens welke de wetgeving op de overheidsopdrachten in acht moet worden genomen, wordt in de memorie van toelichting zelf gesteld dat het gaat om een "ten overvloede geciteerd beginsel".

Artikel 3 blijkt derhalve zonder bezwaar uit het ontwerp te kunnen worden weggelaten.

Indien op die suggestie wordt ingegaan, dient, in artikel 4, eerste lid, van het ontwerp, de verwijzing naar artikel 3 te worden weggelaten.

Artikel 4

1. De verwijzing, in het tweede lid van dit artikel, naar artikel 22 van het ontworpen decreet, blijkt op een vergissing te berusten (zie ook algemene opmerking 3, eerste streepje, hiervóór).

2. Zoals werd opgemerkt bij de bespreking van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest (opmerking 2.2), dient het derde lid van artikel 4 te worden weggelaten.

Artikel 5

1. Het eerste en het tweede lid van dit artikel bevatten definities van in het ontwerp gebruikte termen, terwijl het derde lid een normatieve bepaling bevat. Het derde lid zou dan ook beter in een afzonderlijk artikel van het ontwerp worden opgenomen.

.../...

2. Voor het eerste en het tweede lid kan beter de gebruikelijke redactie worden gevolgd. Men schrijve dus :

"Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° toezichthoudende overheid : de commissaris van de regering als bedoeld in artikel 59;
- 2° het decreet van 28 april 1993 : het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten."

Overigens dient een bepaling met definities normaliter vooraan in de tekst van het ontworpen decreet te worden opgenomen, dus vóór artikel 2 van het ontwerp.

Artikel 6

Luidens de tweede volzin van het eerste lid "(kunnen), onverminderd andersluidende decretale bepalingen, ... ook andere rechtspersonen ... deelnemen (aan de samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid)".

Het is niet duidelijk of met "andere rechtspersonen" al dan niet uitsluitend "rechtspersonen van publiek recht" bedoeld zijn. Die bepaling behoeft precisering.

.../...

Artikel 7

Men schrappe het woord "en" tussen "overeenkomst met statutaire draagkracht" en "die bepalingen bevat".

Artikel 8

In de tweede volzin van dit artikel moet het woord "Zij" duidelijkheidshalve worden vervangen door "De beherende gemeente".

Artikel 9

1. Luidens de tweede volzin van het eerste lid formuleert het beheerscomité waar nodig adviezen ten behoeve van de beherende gemeente en "verwerkt (het) de controle op de rekening van de lokale (lees : interlokale) vereniging". Het is de Raad van State niet duidelijk wat bedoeld is met de tussen aanhalingstekens geplaatste bepaling.

2. Het derde lid kan duidelijker worden geredigeerd als volgt :

"De leden van het beheerscomité ontvangen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld dat gelijk is aan het hoogste dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten."

.../...

Artikel 10

1. Luidens de tweede volzin van het eerste lid "(kunnen), onverminderd andersluidende decretale bepalingen ..., naast gemeenten alleen andere lokale openbare besturen ... deelnemen (aan samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid)".

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel 10 zelf wordt niet verduidelijkt wat onder "andere lokale openbare besturen" moet worden verstaan. Die verduidelijking wordt wel verstrekt in de toelichting bij artikel 18, die luidt als volgt :

"De term andere lokale openbare besturen omvat de autonome gemeentebedrijven, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en hun verenigingen en de andere intercommunales. Of ook de provincies kunnen deelnemen aan intercommunales hangt af van de afbakening van de kerntaken van de binnenlandse besturen. Over die afbakening van de kerntaken zal op korte termijn advies worden uitgebracht door de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, welke ook advies zal uitbrengen over voorliggend voorontwerp.

Wat in elk geval niet langer kan is dat de provincies een zo belangrijke rol spelen dat de gemeentelijke inbreng onvoldoende aan bod kan komen. De zogenaamde «provinciale intercommunales» kunnen in elk geval niet langer in stand worden gehouden".

Volgens de gemachtigde van de regering komen alleen de in die toelichting vermelde besturen in aanmerking om deel uit te maken van de in het ontwerp bedoelde samenwerkingsverbanden. Het verdient aanbeveling de precisering van de bedoelde besturen in de tekst zelf van het ontwerp op te nemen.

.../...

2. Wat de bepaling van het tweede lid betreft, luidens welke de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid verder in het decreet zullen worden aangeduid als "intercomunales", wordt verwezen naar de algemene opmerking 1.

Artikel 12

1. Luidens het eerste lid van dit artikel bepalen de deelnemende gemeenten de mate van hun bevoegdheidsoverdracht (1) "overeenkomstig de statutaire voorziene mogelijkheden".

Volgens de toelichting bij artikel 12 zijn zowel de projectvereniging als de dienstverlenende vereniging samenwerkingsverbanden "zonder bevoegdheidsoverdracht", terwijl de opdrachthoudende vereniging een samenwerkingsverband met "volledige bevoegdheidsoverdracht" is.

Het is de Raad van State niet duidelijk hoe de bepalingen van het eerste lid moeten worden gelezen in samenhang met die toelichting. De ontworpen bepaling moet op dat punt worden verduidelijkt. In ieder geval verdient het aanbeveling bij de omschrijving van de begrippen "projectvereniging", "dienstverlenende vereniging" en "opdrachthoudende vereniging" uitdrukkelijk te vermelden of ze al dan niet met bevoegdheidsoverdracht gepaard gaan en in

(1) De bedoelde bevoegdheidsoverdracht houdt in dat de deelnemende gemeenten de betrokken aangelegenheid volledig toevertrouwen aan de intercommunale, in die zin dat de gemeente "zich het recht ontzegt dezelfde opdracht nog zelfstandig of samen met derden uit te voeren" (memorie van toelichting, bespreking van artikel 10).

het ontwerp zelf (niet alleen in de memorie van toelichting) duidelijk aan te geven waarin die bevoegdheidsoverdracht bestaat.

2. De opsomming van de onderscheiden vormen van samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid moet worden voorafgegaan door een inleidende zin. Bijgevolg dient, hetzij het eerste lid van artikel 12 te worden omgevormd tot een inleidende zin, hetzij een nieuwe inleidende zin aan het tweede lid te worden toegevoegd.

Voor de nummering van de onderdelen van die opsomming dienen de tekens "1°, 2° en 3°" te worden gebruikt in plaats van "1., 2. en 3.".

Artikel 13

1.1. Luidens de eerste volzin van het tweede lid kan de vereniging opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die niet langer mag zijn dan zes jaar. In die bepaling zou moeten worden gepreciseerd dat het gaat om opeenvolgende verlengingen voor een termijn die "telkens" niet langer mag zijn dan zes jaar.

1.2. In dezelfde volzin is sprake van "door de deelnemende gemeenten genomen beslissingen die eenparig zijn". In die bepaling zouden de woorden "die eenparig zijn" beter worden geschrapt : die woorden wekken immers de indruk dat de beslissing in iedere gemeenteraad bij eenparigheid van stemmen moet worden genomen, terwijl bedoeld is dat alle gemeenten (bij beslissingen die met gewone meerderheid

.../...

kunnen worden genomen) akkoord moeten gaan met de verlenging. In de daaropvolgende volzin kan het woord "eenparigheid" dan worden vervangen door "instemming van alle betrokken gemeenten".

2. De eerste drie leden van artikel 13, die betrekking hebben op de oprichting, de verlenging en de vereffening van de projectverenigingen, vertonen voldoende samenhang om in één artikel te worden opgenomen. Het vierde lid, dat betrekking heeft op statutenwijzigingen, zou beter in een afzonderlijk artikel worden opgenomen.

In dat vierde lid zou, om de redenen aangegeven in opmerking 1, het woord "eenparig" beter worden geschrapt.

Artikel 14

1. In de tweede volzin van het derde lid kunnen de woorden "De raad van bestuur is wel bevoegd" beter worden vervangen door "De raad van bestuur is in elk geval bevoegd".

In diezelfde volzin wordt bepaald dat de raad van bestuur bevoegd is om toetredingen (niet : nieuwe toetredingen) tot de vereniging te aanvaarden. Die opdracht van bevoegdheid aan de raad van bestuur - waarin weliswaar alle deelnemende gemeenten vertegenwoordigd zijn - is weinig consistent met de bepalingen van artikel 13 luidens welke de beslissingen inzake de oprichting en de verlenging van de vereniging en inzake de statutenwijzigingen moeten worden genomen door de raden van de deelnemende gemeenten.

.../...

Dezelfde opmerking geldt voor de analoge regeling van artikel 21, eerste lid, van het ontwerp.

2. Ter wille van de overeenstemming met de terminologie gehanteerd in de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen, zou in het vierde lid het woord "bedrijfsaccountant" beter worden vervangen door "accountant" (of "externe accountant", als het om een zelfstandige gaat).

Artikel 17

Luidens het vierde lid van dit artikel zijn de gemeenteraadsbeslissingen houdende de oprichting van een overlegorgaan en betreffende de voorstellen van het overlegorgaan onderworpen aan het algemeen toezicht overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 28 april 1993, en worden die beslissingen meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Dat die gemeenteraadsbeslissingen onderworpen zijn aan het administratief toezicht, behoeft niet uitdrukkelijk te worden bepaald. Alle gemeenteraadsbeslissingen zijn immers aan het administratief toezicht onderworpen. Zulks uitdrukkelijk bevestigen wat betreft de voornoemde beslissingen, zou zelfs kunnen leiden tot een a contrario redenering volgens welke de andere in het ontworpen decreet genoemde gemeenteraadsbeslissingen aan het toezicht worden onttrokken, hetgeen ongrondwettig zou zijn. Het volstaat,

.../...

hetzij in het ontworpen decreet, hetzij in het decreet van 28 april 1993, te stellen dat de bedoelde beslissingen ter informatie worden meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Artikel 18

1. De verwijzing, in het eerste lid van dit artikel, naar artikel 16 van het ontworpen decreet berust allicht op een vergissing (zie ook algemene opmerking 3, tweede streepje).

2. In de laatste volzin van het derde lid wordt o.m. de hypothese onder ogen genomen dat aan de oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zou worden deelgenomen door een projectvereniging.

De vraag rijst of die deelname aan een vereniging die per definitie een ruimer doel nastreeft en principieel voor een langere periode wordt opgericht dan de projectvereniging, verenigbaar kan worden geacht met de specifieke aard van de projectvereniging.

Die opmerking geldt ook voor de analoge bepaling van artikel 21, tweede lid, van het ontwerp.

.../...

Artikel 21

De verwijzing, in het eerste lid van dit artikel, naar artikel 22 van het ontworpen decreet, berust allicht op een vergissing (zie ook algemene opmerking 3, derde streepje).

Mede rekening houdend met de voorgaande opmerking, zouden in het eerste lid de woorden "Onder voorbehoud van wat bepaald is in artikel 4 en in artikel 22 van dit decreet" beter worden vervangen door "Onverminderd het bepaalde in artikel 4, tweede lid, (en in artikel ...)".

Artikel 22

Luidens dit artikel is de toetreding van een gemeente tot een intercommunale of "de uitbreiding van haar aansluiting bij een intercommunale" afhankelijk van een daartoe strekkende gemeenteraadsbeslissing.

In zoverre die bepaling voorziet in de mogelijkheid van een "uitbreiding" van de deelname van een gemeente in een samenwerkingsverband, blijkt ze ervan uit te gaan dat het ontworpen decreet de gemeenten de mogelijkheid biedt om aan een samenwerkingsverband deel te nemen voor bepaalde aspecten van het doel van dat samenwerkingsverband, en voor andere aspecten niet.

.../...

De ontworpen regeling voorziet evenwel geenszins in die mogelijkheid. Indien de decreetgever een dergelijke gedeeltelijke deelname zou willen mogelijk maken, zou het decreet anders geconcipieerd moeten worden, wat de oprichting van de samenwerkingsverbanden en de toetreding betreft. De vraag rijst evenwel of de mogelijkheid van een gedeeltelijke deelname niet kan leiden tot ingewikkelde situaties, o.m. op het vlak van de besluitvorming binnen het samenwerkingsverband.

Artikel 24

De verwijzing, in het eerste lid van dit artikel, naar artikel 12.1 van het ontworpen decreet, berust kennelijk op een vergissing (zie ook algemene opmerking 3, vierde streepje). Allicht wordt bedoeld te verwijzen naar de bepaling van artikel 13, eerste lid, luidens welke een projectvereniging in principe wordt opgericht voor een periode van ten hoogste zes jaar.

Of die (verbeterde) verwijzing al dan niet in artikel 24 moet worden behouden, is afhankelijk van het gevolg dat zal worden gegeven aan de algemene opmerking 1 hiervóór.

Artikel 25

1. Wat betreft de verwijzing, in het eerste lid van dit artikel, naar artikel 12.1 van het ontworpen decreet (bedoeld is allicht artikel 13, tweede lid), wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 24.

.../...

2. Luidens dat eerste lid kan de intercommunale opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die niet langer mag zijn dan achttien jaar. In die bepaling zou moeten worden gepreciseerd dat het gaat om opeenvolgende verlengingen voor een termijn die "telkens" niet langer mag zijn dan achttien jaar.

Artikel 27

Luidens het eerste lid van dit artikel kan de intercommunale vervroegd ontbonden worden bij beslissing van de algemene vergadering die daartoe akte neemt van de gemeenteraadsbeslissingen van "alle" deelnemende gemeenten, die zich met een meerderheid van drie vierden moeten uitspreken voor een ontbinding.

Die bepaling moet blijkbaar in die zin worden begrepen dat tot de ontbinding kan worden besloten zodra drie vierden van de deelnemende gemeenten zich daarvoor hebben uitgesproken, ongeacht of de overige gemeenten zich al dan niet uitdrukkelijk hebben uitgesproken. Opdat tot ontbinding kan worden besloten is m.a.w. niet vereist dat "alle" deelnemende gemeenten een formele (eventueel negatieve) beslissing nemen. Het verdient dan ook de voorkeur het woord "alle" te vervangen door "de".

.../...

Artikel 34

Het vijfde lid van dit artikel, dat een algemene bepaling bevat over de mandatarissen van de autonome gemeentebedrijven en een ruimer toepassingsgebied heeft dan de overige bepalingen van artikel 34, zou beter in een afzonderlijk artikel worden opgenomen.

Artikel 37

1. Luidens het eerste lid, eerste streepje, van dit artikel bestaat er onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder en de functie van "lid van een regering". Luidens de bepaling na het tweede streepje is er onverenigbaarheid met de functie van "lid van een wetgevende vergadering, «zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen»".

Het is allicht de bedoeling dat de onverenigbaarheid waarvan sprake in de bepaling na het eerste streepje ook geldt "zowel op federaal niveau als op het niveau van de gewesten en gemeenschappen". Zulks zou duidelijkheidshalve uitdrukkelijk moeten worden bepaald.

2. In het eerste lid, zesde en zevende streepje, schrijve men respectievelijk "lid van de bestendige deputatie" (in plaats van "bestendige deputatie") en "provincieraadslid" (in plaats van "provincieraadsleden").

.../...

3. Nog in het eerste lid, dient in de bepaling na het achtste streepje te worden verwezen naar "artikel 35, tweede lid" in plaats van naar "artikel 35, derde lid, van dit decreet".

Artikel 39

1. In de tweede volzin van het eerste lid van dit artikel zouden de woorden "niet hoofdelijk aansprakelijk" duidelijkheidshalve moeten worden vervangen door "aansprakelijk zonder hoofdelijkheid".

2. Het eerste lid regelt de aansprakelijkheid van de bestuurders, terwijl het tweede lid betrekking heeft op onverenigbaarheden of verbodsbepalingen inzake belangenvermenging. De bepalingen van het tweede lid zouden beter in een afzonderlijk artikel worden opgenomen.

Artikel 50

Luidens het eerste lid van dit artikel wordt de werking van de intercommunale begrensd door de statutair omschreven doelstellingen die het concrete samenwerkingsverband nauwkeurig bepalen.

Die bepaling lijkt niets toe te voegen aan artikel 28, 2°, van het ontwerp, luidens hetwelk de statuten de maatschappelijke doelstellingen moeten vermelden, die duidelijk en beperkend omschreven moeten zijn.

.../...

Het eerste lid lijkt dus zonder bezwaar te kunnen worden weggelaten.

Artikel 51

In het derde lid van dit artikel moeten de woorden "beherende verenigingen" allicht worden vervangen door "opdrachthoudende verenigingen".

Artikel 52

Luidens het eerste lid van dit artikel "(worden) immateriële inbrengen ... gewaardeerd op grond van een verslag van de revisor of de accountant (lees : van een revisor of een accountant) en worden (ze) vertegenwoordigd door winstbewijzen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald".

Met betrekking tot die bepaling rijst de vraag wat precies bedoeld is met "immateriële inbrengen".

In het vennootschapsrecht wordt, o.m. wat betreft de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (CVBA) (1), onderscheid gemaakt tussen "inbreng in geld" en "inbreng in natura".

(1) Luidens artikel 11 van het voorliggende ontwerp zijn, voor al wat niet uitdrukkelijk geregeld is door het ontworpen decreet, op de intercommunale de bepalingen van de vennootschappenwet van toepassing die gelden voor de vennootschapsvorm van de CVBA.

Overeenkomstig artikel 29bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen (hierna : vennootschappenwet) (1), moet elke inbreng die niet in geld is, gewaardeerd worden door een bedrijfsrevisor.

Luidens artikel 147bis van de vennootschappenwet komt inbreng in natura in een CVBA niet in aanmerking voor vergoeding door aandelen die het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen, tenzij hij bestaat uit vermogensbestanddelen die naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, met uitsluiting van verplichtingen tot het verrichten van werk of van diensten.

Uit de aangehaalde artikelen van de vennootschappenwet, gecombineerd met de bepaling van artikel 52, luidens welke de immateriële inbrengen worden vertegenwoordigd door winstbewijzen, en niet door aandelen, lijkt te moeten worden afgeleid dat de in het ontwerp bedoelde "immateriële inbrengen" vermogensbestanddelen zijn die niet naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd. Er zou, op zijn minst in de memorie van toelichting, moeten worden verduidelijkt welke immateriële inbrengen bedoeld zijn.

Voorts rijst de vraag of niet moet worden voorzien in de waardering van andere inbrengen in natura dan immateriële.

(1) Luidens artikel 147quater van de vennootschappenwet zijn de bepalingen van artikel 29bis betreffende de inbreng in naamloze vennootschappen van overeenkomstige toepassing op de CVBA.

Artikel 53

Luidens het eerste lid van dit artikel wordt de boekhouding van de intercommunale gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en "de richtlijnen van de overheid". Het ontwerp dient te verduidelijken wat bedoeld is met de woorden "de richtlijnen van de overheid".

Artikel 55

In fine van het eerste lid van dit artikel schrijven men "onderworpen zijn aan het administratief toezicht" in plaats van "onderworpen zijn aan een algemeen toezicht op grond van dit decreet".

Artikel 57

Het derde lid van dit artikel kan beter geredigeerd worden als volgt :

"Dit statuut en het reglement worden meegedeeld aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid."

Artikel 64

Luidens dit artikel kan het Vlaamse Gewest de intercommunale onderwerpen aan een eigen fiscaliteit voor de aangelegenheden waarvoor het bevoegd is.

.../...

Zoals die bepaling is geredigeerd, mist ze iedere normatieve draagwijdte. Ze blijkt overigens niet bedoeld te zijn als een normatieve bepaling, doch veeleer als een stellingname over de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

In de memorie van toelichting wordt immers met betrekking tot artikel 64 gesteld wat volgt :

"Het artikel 26 van de wet van 22 december 1986 blijft behouden, gelet op de federale bevoegdheid en bezorgdheid op dit vlak (zie artikel 72). Wat zijn eigen bevoegdheden betreft is het Vlaamse Gewest wel gerechtigd een fiscaal regime te organiseren voor de Vlaamse intercommunales".

In verband met dat standpunt over de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest moet erop worden gewezen dat tijdens de parlementaire voorbereiding van artikel 162, vierde lid, van de Grondwet uitdrukkelijk werd gesteld "dat de voorgestelde tekst uitsluitend de overdracht regelt van de bevoegdheid voor het vaststellen van regels met betrekking tot de voorwaarden waaronder provincies en gemeenten zich mogen verenigen of zich met elkaar mogen verstaan" en dat "de overdracht van bevoegdheid ... zich dan ook niet uit(strekt) tot andere aspecten van de werking van de intercommunales, en dus bijvoorbeeld niet, in tegenstelling wat sommigen verkeerdelijk schijnen te denken, tot de bepalingen betreffende het fiscaal statuut van de intercommunales in de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales" (1).

(1) Verklaring van de Eerste Minister in de Senaatscommissie voor de herziening van de Grondwet en de hervorming der instellingen, Parl. St., Senaat, B.Z. 1991-92, nr. 100-13/3°, pp. 2-3.

De aangelegenheid welke op grond van artikel 162, vierde lid, van de Grondwet aan de gewesten is overgedragen, omvat dus niet de bevoegdheid om belastingen op te leggen aan de intercommunales.

Die bevoegdheid zouden de gewesten alleen kunnen vinden in artikel 170, § 2, van de Grondwet. Luidens het tweede lid van artikel 170, § 2, bepaalt evenwel de (federale) wet "ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde belastingen, de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt".

De vraag rijst derhalve of artikel 26 van de wet van 22 december 1986 een wetsbepaling is die voorziet in een uitzondering als bedoeld in artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet. Luidens dat artikel 26 zijn de intercommunales, onverminderd de bestaande wetsbepalingen, vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enige andere publiekrechtelijke persoon.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1986 lijkt erop te wijzen dat de wetgever bedoeld heeft de intercommunales vrij te stellen van de gewestbelastingen. Op de vraag of met de woorden "publiekrechtelijke persoon" die voorkomen in artikel 26 ook de gewesten bedoeld zijn, m.a.w. of de intercommunales vrijgesteld zijn van de belastingen ingesteld door de gewesten, is door de Minister van Binnenlandse Zaken immers bevestigend geantwoord (1).

(1) Parl. St., Kamer, 1985-86, nr. 125/11, p. 82.

Er dient in dit verband echter te worden opgemerkt dat, blijkens een bericht bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 2000, aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag is gesteld over het voornoemde artikel 26. Gelet op het aanhangig zijn van die vraag, onthoudt de Raad van State zich ervan dieper in te gaan op het hier gestelde probleem.

Artikel 65

Zoals werd opgemerkt bij de bespreking van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest (opmerking 2.2) dient dit artikel, dat betrekking heeft op de gewestgrensoverschrijdende samenwerkingsverbanden, uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 67

1. In de tweede volzin van het tweede lid schrijven men : "waarvoor uitsluitend een (niet : de) op voordracht van de gemeenten benoemd bestuurder in aanmerking komt (niet : komen)".

2. In het vierde lid zouden de woorden "De eventuele vergoedingen die ongeacht de presentiegelden aan de ... bestuurder ... worden toegekend" beter worden vervangen door "De eventuele vergoedingen, met uitzondering van de presentiegelden, die aan de ... bestuurder ... worden toegekend".

.../...

Artikel 68

1. De verwijzing naar "de afdelingen 2 tot 5 van hoofdstuk III van dit decreet" berust blijkbaar op een vergissing (zie ook algemene opmerking 3, zesde streepje).

2. Luidens de ontworpen bepaling wordt, onverminderd het optreden van de provinciegouverneur om te beletten dat de wet wordt geschonden, het gewoon administratief toezicht uitsluitend door de Vlaamse regering uitgeoefend, wat betreft de overeenstemming van de bedoelde gemeenteraadsbeslissingen met het algemeen belang.

Die bepaling komt erop neer dat de provinciegouverneur nog enkel het wettigheidstoezicht uitoefent, terwijl het opportuniteitstoezicht hem wordt onttrokken en wordt voorbehouden aan de regering.

De ontworpen bepaling heeft tot gevolg dat, wat het opportuniteitstoezicht betreft, de mogelijkheid tot schorsing van de aan toezicht onderworpen beslissingen wegvalt (1), en dat enkel de vernietiging van die beslissingen mogelijk is. De vraag rijst of het niet nuttig zou zijn om, op het niveau van de Vlaamse regering, een schorsingsprocedure in te voeren.

(1) Het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten verleent immers alleen aan de provinciegouverneur schorsingsbevoegdheid.

Artikel 69

Luidens het derde lid van dit artikel wordt, voor de bestaande intercommunales, de duurtijd beperkt tot achttien jaar ingaand op "1 januari volgend op het jaar waarin de eerstkomende algehele hernieuwing van de gemeenteraden plaats heeft, tenzij haar einddatum eerder wordt bereikt".

In de memorie van toelichting bij die bepaling wordt gesteld dat "de inkorting van de duurtijd (in)gaat ... bij de inwerkingtreding ...".

Gelet op die toelichting en rekening houdend met de datum waarop dit advies wordt gegeven, dient de aangehaalde bepaling van artikel 69 allicht te worden aangepast.

Artikel 70

Luidens het derde lid van dit artikel kan de Vlaamse regering, bij gemotiveerd besluit, in de loop van de in het vorig lid bedoelde overgangperiode, de deelneming van privaatrechtelijke rechtspersonen "onderwerpen aan specifieke beperkingen".

Het is niet duidelijk welke de precieze draagwijdte is van die delegatie aan de regering. In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot de ontworpen bepaling gesteld dat beoogd wordt "de regering de mogelijkheid te geven reeds in de loop van de overgangperiode afdoende maatregelen te nemen om de machtspositie van de privaatrechtelijke deelnemers te beperken".

.../...

Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de wetgevende en de uitvoerende macht (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), behoort in het decreet zelf te worden bepaald welke "specifieke beperkingen" zijn bedoeld.

Artikel 71

Luidens dit artikel dienen de bestaande samenwerkingsverbanden tussen gemeenten die niet beantwoorden aan de bepalingen van de wet van 22 december 1986 en die geen andere decretale rechtsgrond hebben, zich te schikken naar de bepalingen van het ontworpen decreet en, binnen het jaar na de inwerkingtreding ervan, te kiezen voor een van de toegestane vormen van samenwerking. Indien ze dit nalaten, worden ze van rechtswege ontbonden.

Volgens de memorie van toelichting wordt met die bepaling beoogd "een einde te maken aan de wildgroei van de intergemeentelijke v.z.w.".

Wat de verwijzing naar "de bepalingen van de wet van 22 december 1986" betreft, moet erop worden gewezen dat de artikelen 4 en 5 van die wet wel degelijk de mogelijkheid bieden om aan de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden de vorm te geven van een vereniging zonder winstoogmerk. De woorden "die niet beantwoorden aan de bepalingen van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales en die geen andersluidende decretale rechtsgrond hebben" zouden dan ook beter worden vervangen door "die niet beantwoorden aan de bepalingen van dit decreet en geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben".

.../...

Wat de bepaling betreft luidens welke de bedoelde verenigingen van rechtswege ontbonden worden, dient te worden opgemerkt dat de decreetgever zou moeten voorzien in nadere regelen betreffende de gevolgen van die ontbinding van rechtswege.

Artikel 72

Wat betreft de onder a) van dit artikel beoogde opheffing van de wet van 22 december 1986, wordt verwezen naar hetgeen hiervóór werd opgemerkt met betrekking tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest (opmerking 2.3).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER